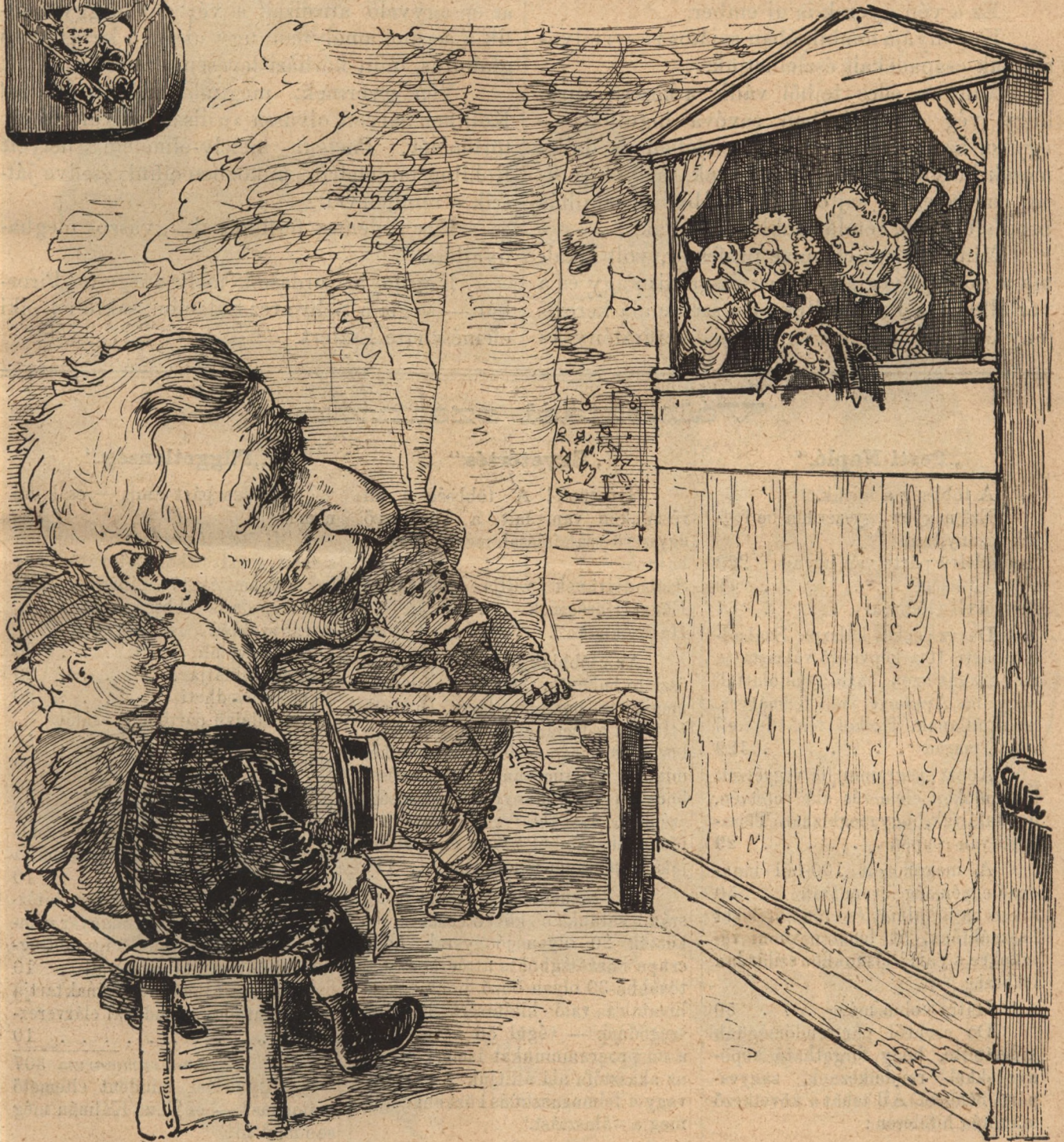
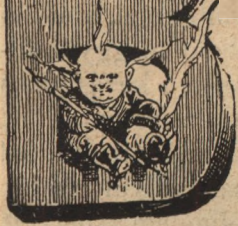

BORSSZEM JANKÓ

Uj emberek. *Nendtvich Károly.*

Előfizetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Uj em. berek.

Nendtvich Károly.

Ez a vén gyerek is uj ember.

Koponyája lombikjában sajátos vegyi folyamatnak csapadékait észlelhetjük.

Mint az édes tejből válik a keserű turó, hogy vég elbomlásában savóvá higuljon — egykor az ő csecsemő agyvelejében is dajka mesék hólyagjai bugyborékoltak, melyek pozitív ismeretekké sajtolódva, utóbb, a senilitás processusában, rémlátásokká torzultak.

Mint hajdani chemiae professor, volt alkalma a görcső üveglapján megvizsgálni az agy és a vér alkatrészeit. Kerültek az ő szeme alá keresztény és zsidó agynak a rostjai, keresztény és

zsidó vérnek a testecsei. Látott-é köztük különbséget?

De van igenis különbség az agy rostjai s a vér testecsei közt egyazon emberben, amidőn az ép agyvelő atrofizál, a vérben meggyülemlik a serum, amelyben ugy uszik a kevés piros globulus, mint kórházi levesen a zsircsepp.

Vén gyermek, megtudatlanodott tudós! Kölliker helyett olvassa »a disznóvá vált zsidó« történetét, Pasteur métely-elmélete helyett Rohling tantételeit, miközben elhülyésedve játszik a rendjelével.

Egy érdemes férfikornak gyászos meghanyatlása.

Kezdte az ordason, mely megette Piroskát — végzi a Schwarcz Salamon sakteren, aki eleméztette Esztert.

Választási számtan.

„Pesti Napló.“

A többség a miénk.

Ezt nagyon egyszerűen be fogjuk bizonyítani.

Szabadelvű párti van ugyan . . . 229
Függetlenségi 72
Mérsékelt ellenzéki 67

De ez csak a külszin. Szabadelvűpárti 100 képviselő választatta meg magát azon hátsó gondolattal, hogy ha Apponyi jön kormányra, hozzá állanak. Ezeket tehát le kell vonni, marad 129

Adott programjaik vegyészeti konyhánkon elemzés alá vétetvén, úgy találtuk, hogy megbízható Tiszapárti van csupán 29

A megmaradt 100-ból ingadozó egyéniség levonatván . . . 50 kiket, ha alkalmat és erős köteleket használnánk, át lehetne vonni részünkre s pártállásunkhoz szilárdan lekötöni.

Hátra volna még 50

De ezekről pártrendőrségünk kiderítette, hogy forgatható köpönyegekkel rendelkeznek, zagyvapárti béléssel. All tehát a következő számítás hitelesen :

Mérsékelt ellenzéki 267
Függetlenségi 72
Tiszaista 29

„Egyetértés“

Győztünk! A többség a mi részünkön van, mit a következő egyszerű számítással megmaróthyzhatunk.

Szabadelvűnek vallja magát 226
Függetlenséginek 74
Habaréknak 60

Az utóbbiak közül csak 20 az őszinte habarék, 30-nak a felesége megígérte nekünk, hogy ha kell, áttérítik a férjüket a függetlenséghez; 10 meg nőtlen lévén, lelkét minden pillanatban rendelkezésre bocsátja ugyanannyi függetlenségi szépnak. Le kell vonni eszerint a fönnebbi számból 40-et a mi pártunk javára, mely e szaporodással . . 114

A szabadelvű pártból pedig számíthatunk a következőkre: — köztük 20 olyan jó gyerek, hogy csupa barátságból is áttér hozzánk, továbbá 30 olyan önző, hogy egy jó hivatalra való kilátásért hozzánk szegődnek — végül 56 kétségkívül a mi programmunkat ismeri el, ha az akasztófa alá állítjuk s pártunk vagy a felmagasztalás közt engedjük meg a választást.

Van mindezek után 220 biztos szavazatunk — amit a vak is lát. Quod erat demonstrandum.

„Függetlenség.“

Minden párt ámit — csak mi nem!

Mi őszinték és nyitak vagyunk s azért nem is titkoljuk tovább, hogy az antisemiták 17 számereje alatt voltakép óriási többség rejlik.

A zagyvából a zsidót a gyomrából gyűlöli 20
Ki nem állhatja 20
Nem szenvedheti 20
A szabadelvű pártból a zsidót nem kedveli 50
Nem sziveli 50
Idegenkedik tőle 50
Utálja 50

A függetlenségek közül a ludmáját be nem veszi, tehát antisemita gyomorszervezettel bir . . . 10

A váltólejáratokat oly intézménynek tartja, mely a magyar nemzet kárára hozatott be s így kétségtelenül antisemita elvet vall . . 10

Jóságát inkább magának tartja meg, minthogy a zsidóval elárvereztesse 10

Summa summarum 307

Mily óriási, mindent eltemető majoritás! — és Tisza Kálmán még se mond le!

És Csátár Zsiga mégsem minis-terelnök. És a »Függetlenség« még sem hivatalos lap!

A SZÖVETSEGESEK.

B - m J - k ó. Ejnye, tisztelendő uram, de csúnya kompániába keveredett!

Gonosz szél . . .

GONOSZ szél kezd fújdogni,
Mindenfelé sok a baj,
Nehéz most a lábon állni,
Reng alattunk a talaj. . .

Britt királyné ő felsége
Irlandtól nem alhatik;
Fél, hogy nem lesz soha vége,
Nem halnak ki a Mahdik. . .

Alfonzónak a talpára
Kötözgetik a laput,
Feladóban áll a vára
Kezdik nyitni a kaput. . .

Vilmos császár uti kedve
Maradóra változott
Hogy a posta nagy líhegve —
Nem tudom mi hírt hozott?

A fehér czár sincs nyugodtan:
Beteg a föld, melyre lép, —
Ne kutassuk mi van ottan,
Van már róla festve kép.

Messze Tonkin tereiről
Ó, mi gazdag volt e hét! —
Sárga halál ide kerül
S ránk okádja dög-lehét.

Orvos eszét marja kétely,
Keres okot itt-amott —
Szellő-szárnyon jár a métely,
Gyilkossá vált a halott.

Hó! . . . ne menjünk messzebb ennél
— Pedig volna hova még, —
Maradjunk csak a tüzhelynél,
Itthon is van baj elég. . .

Bögönek nézvé az eget,
Kótyagos viz neki gyül:
A folyó megrészegedett,
Kilódul a medribül.

S nem hozott-é a lefolyt hét
Gyászt miránk is eleget?
Nem borítja-é tizenhét
Átok-felhő az eget?

Rebb Menachem Czigesbeiszer rettentő átkaiból.

— Ledjen te neked 1000 dorob kredit és a touloni polgármester kopjon hoscikorást!

— Raboljon ki tégedet egy onteszemita, a kinek mentelmi joga van!

— Ledjél te egy álamögyész és indítsál sajtópiürt Magyarországon!

— Ledjél te egy zsidó és Pauler exelenez ledjen a te pártfogód!

— Ledjenek jermekeid és hasonlodjanak a Verhajváj testvérekhez!

— Lépjél fel képviselőnek és Szigled ledjen a te választói keröleted!

— Ledjen te neked politikai megjüzüdsed és ledjél emanczepált zsidó Madjarországon!

— A Verhajváj Jola kezelje a vagyodat!

Időjárás.

— A zágrábi észlelő intézet jelentése. —

Mióta a tartománygyűlés megnyilt, az időjárás nagyon változékony. Délszlávia felől nagyon erős szél fuj. Gyakori esőzések s ennek következtében sok sár és mocsok. A magyar szimpatikiák hévmérője 2°—3° közt változik. Értelmiségi légsúlymérő nagyon leszállt. Kilátás a közelebbi napokra Stárcsevic felől mennydörgéssel, istennyilakkal vegyes zivatarok, mely utóbbiak közül a villámfogóval ellátott báni palotába egy sem csaphat.

Fölvilágosítás.

Ebben a pohárban nem budapesti vízvezetéki víz háborog — hanem a bolgár-szerb vihar.

Zágrábi üzenet.

Mi a parlamenti vitáinkban nem élvelődünk a zsidó kérdéssel. „Wir Wilden sind doch bessere Menschen!“

Stárcsevics, Tuskán Cie

Hrvát budget-vita.

— From our ownovics. —

Tuskán. Én becületes granicsár vagyok, de ti gaz hazaárulók vagytok, zsebmetszők, akik eladtátok a hrvát hazát, a magyar rablóknak. A bán — ez a hitvány magyar zsoldos. . .

Az elnök. Figyelmeztetem a képviselő urat, hogy ez a kifejezés egy kissé nagyon is szigorú, hogy ne mondjam: igazságtalan.

Tuskán. Hogyan, te nyomorult magyar rabszolga? Szemteleniséged már annyira terjed, hogy félbe mered

szakítani a hrvát nép lelkiösmeretét? Ezért megbüntettek áruló: *nem beszélek tovább!* (Leül. Zsiviók.)

Kamenár. T. ház, vagy mit is mondok, ti eladott dögök! Hetek óta prédikáljuk már süket fületeknek a bölcsesség és hazaszeretet malasztos ígét. Hiába! Ti elvetemedett, megvesztegetett, betyárok inasai, nem hallgattok ránk. Az én türelmem kifogyott. Kurtán fogok veletek elbánni, ti magyaron kutyák, fölpofoztlak benneteket. . .

Az elnök. Az istenre kérem az igen tisztelt képviselő urat, ne használjon ilyen kemény kifejezéseket. Mondja legalább parlamentárisan, hogy fel fog bennünket *képelni*.

Kamenár. Ne bántson engemet, maga vén szamar! Jobban tudom én, hogy kell veletek beszélni. Igenis, fölpofozni, megkorbácsolni fogtlak benneteket, ti hitvány magyar-gatya imádók, csirkehóditók, legfőbb utonállók, lóköttők majmai, czimertelen gaz ficzkók ti! (A szónok kifogyván a hrvát szótárból, az anya nyelvét öltögeti rá a többségre.)

Stárcsevics. Leköpni való pimaszok! Hogy mertek a szemem elé kerülni? Bér-ncz zsványok, pusztuljatok előlem. 'Kotródjatok ti ingyenélők, napidíjtolvajok, esküszegő bitangok, mert kezemben a bot! Mindjárt úgy elpáhollak benneteket, hogy guzliczának nézitek a magas mennyországot. Hogyan, még mindig itt vagytok, tányérnyaló kutyák? No várjatok. Mindjárt kiszedem belöletek az irhát!

Az elnök. Tán egy kissé nyugodtabb hang emelné a vita színvonalát.

Stárcsevics. No jó! — Tisztelt banda!

Az elnök. A mélyen tisztelt szónok sziveskedjék megértelmezni, miféle bandát méltóztatik érteni? Mert van zenebanda — hogy azt ne mondjam handabanda is.

Stárcsevics. Én egyszerűen rabló bandát értettem, de csak úgy egész általánosságban, mert egyenkint nem volt szándékom önöket megsérteni. (Hévvöl.) Vagy talán nem rablótátok ki az országot? (Hazafias elkeseredéssel.) Hagytatok nekünk valamit, ha kormányra jutnánk? Parlamentáris eljárás volt ez?

Az elnök (mérsékleltre inti a szónokot.)

Stárcsevics. Mérsékeljem magam? Hát lehet még enyhébben beszélni egy ilyen haramja gyülekezetben, melyben minden nemzetiséget lapátokkal kellene agyon simítani! Mert hisz önök, uraim, zsványok, rablógyilkosok, magyarok!

Az elnök (cseppet.) A szónok urat fokozatos gyalázkodásért rendre utasítom.

Stárcsevics (nemes fölénnyel.) Engem akar ön rendre utasítani, disznópásztor? Az elítelt betörő tolvajok tisztességesebb emberek az ő biráknál.

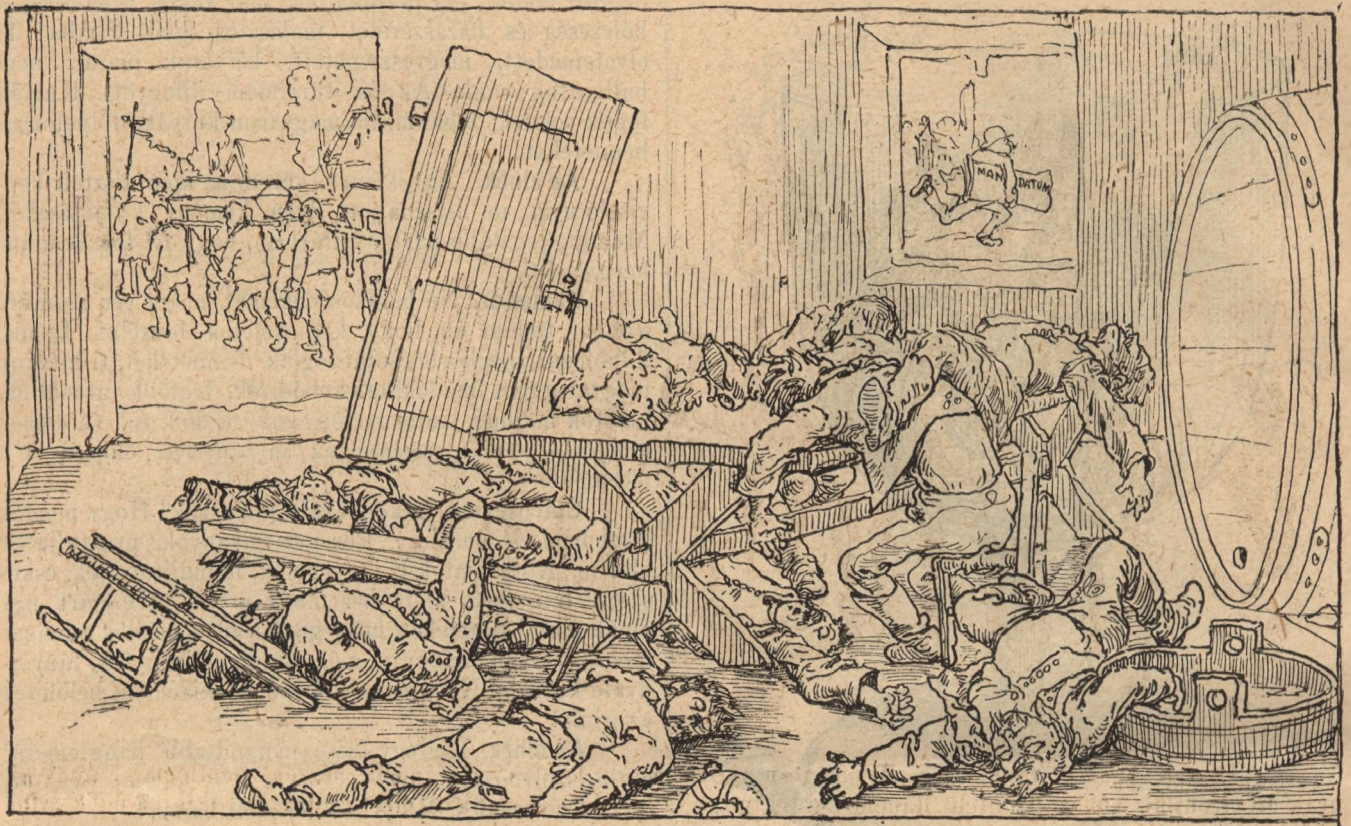
(Folytatását l. az elején.)

Akszijóma.

Szavazás előtt mindönki választó képes.

Taszító Gerzsony
lazafti kortes.

A KORTESZTANYÁN.

Nyugosznak ők, a hős fiak,
Duló esaták után.

(Bajza).

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Megkezdődött a vakáció. Ha nem pingálják ki a fekete táblára, észre se veszem.

— Megérkeztem haza vakációzni. Milyen édes volna munka után a nyugalom, ha az öregem az első hajnali harangszóra ki nem maczerálna az ágyból. Amíg Pesten tanyázok, folyton azt hajtogatja az öreg, hogy visszaélek a jóságával meg a türelmivel. Kvittek vagyunk: most ő él vissza az enyémmel.

— Ríktig antiszemita képviseli Bukovát. Szervusz prolon-gáció! Isten veled Iczigbéli Zálíkámm kamat spóroló szerelme!

— Milyen szerencse, hogy a rövid szoknyás, szerelmes arató lányka nem ösmeri a limonádét!

— Szaporodnak az antisemiták, drágul a kölcsönpénz.

— Egy esős délután az öregem leült velem tartlizni. Egyedüli mentsége: a tapasztalatlansága. Mert ilyet csakugyan nem illik cselekedni olyan embernek, akinek gyermekei vannak.

— Ha filozoptert látok, mindig eszembe jut, hogy meg kell egyszer halnom nekem is.

— A vizsga is csak amolyan választás.

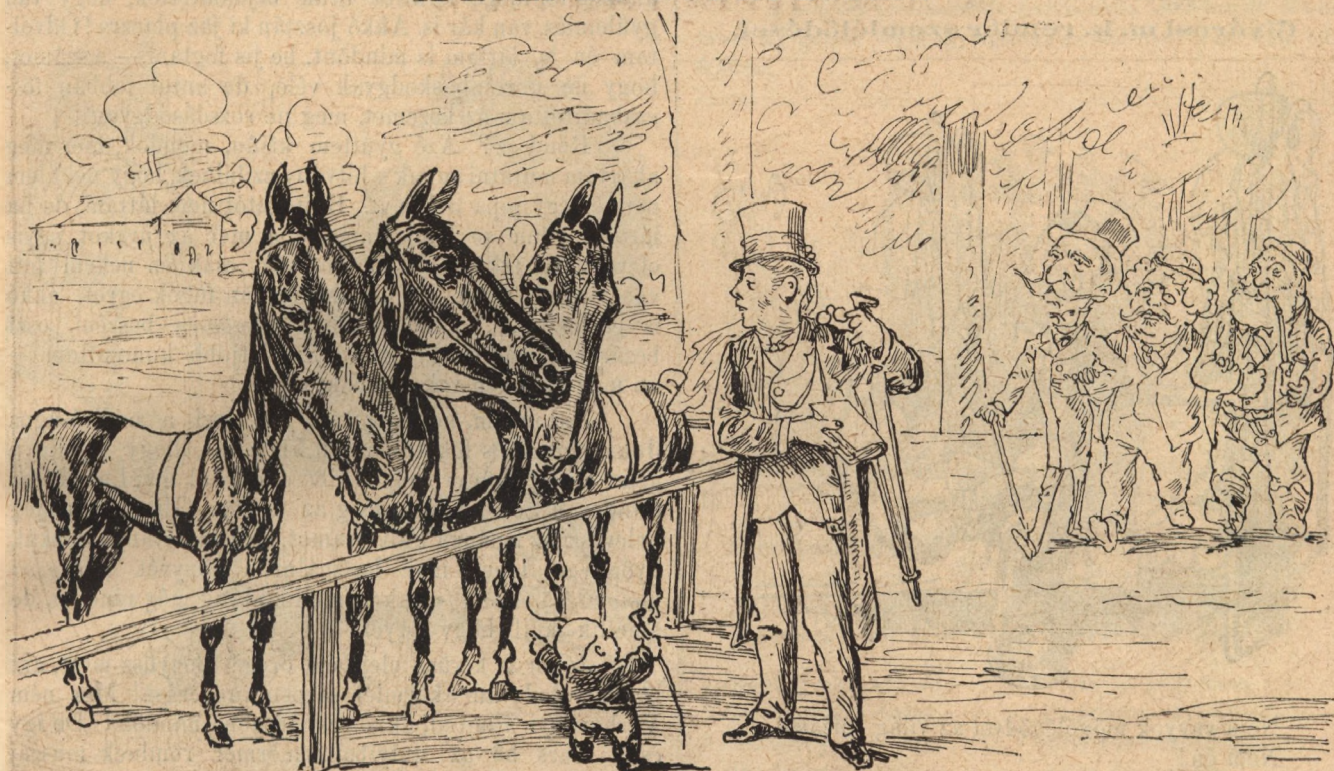
— Akármilyen szabadelvű a jelölt, mindig akad a professzorok közt egy kis mérsékelt ellenzék. Igen ajánlatos dolog egy csipetnyi protekcióval bizalmi férfiakat szerezni köztük. Így is nagyon gyakori a pótválasztás. Hanem ami a leggyászosabb, mindakettőnél csak viz ivódik, tálnáln fel a vén Majdán a filozopterek bankettjén.

Pálócz eészjaaraas.

— Egy képviselő programbeszédjéből. —

» ... mert én kedves barataim, a függetlenség zaaszlójaat vallom a magámeenák, mint egyetlen igaz meggyőződést; de mint reális politikus a mérsékelt ellenzékhez csatlakoznaam, há, szeretett atyaamfiai, a kormanyypaartot nem tartanaam a jelen helyzet követel-meényeinek legmegfelelőbbnek ... «

IDEGENEK BUDAPESTEN.

B—m J—kó (rámutatva a Hamburgban nyertes magyar lovakra.) Ne amoda nézzen, gentleman. Azok az urak ott elrontják a magyar hitelt. Hanem ide tekintsen, a mi derék lovainkra, mert ezek azok, akik ez idő szerint legtöbbet tesznek a magyar beesületért.

Trefort Ágoston ur ö nmltk.

— Nyílt levél. —

Kegyelmes urunk!

Olvastuk, hogy kegyelmesség az országgyűlésnek hat évre leendő kiterjesztése mellett szólalt fel Pozsonyban.

Sajnálattal veszszük tudomásul ezt a borzasztó megtévelyedést.

Megtévelyedésnek nevezzük, mert ez új rendszá-bályban látjuk és sejtjük egyik legszebb, legnemzetibb, legeredetibb intézményünknek az elpusztulását.

Értjük a kortes-intézményt.

Hol van Európában nemzet, kinek még csak szava is volna a kortes-szóra?

Sehol sincs!

Mert nem ismerik a maga tösgyökerességében ezt a nemes institucziót.

De vajjon mi lesz belőle, ha az országos együtt-ülésezés tartamát kinyújtják hat esztendőre? A kortesek hat évenként nem tudván annyit összekeresni, amennyi-ből hat esztendőn át megélhetnek — más pályára adják magukat s így ismét egy nemzeti foglalkozási ág, a politikai ipar egy ága, kisiklik a magyar ember kezéből.

Ugy is már sajnosan demoralizálódtunk. A mostani választások a törvény kártékony hatását érezték és

rentabilitásuk nagyon meghanyagott a régi jó időkhöz képest.

Összes élelmességünkre van szükségünk, hogy valamit megtakaríthassunk. Félre kell tennünk az erkölcs bizonyos tekinteteit, ha pénzt akarunk félretenni.

S a hat éves országgyűlési tartam mellett nem marad más választásunk, mint dupla drágán dolgozni, a mandatumok árfolyamát mesterségesen fölverni — vagy más polgári foglalkozáshoz látni, amihez pedig egyáltalán nem értünk.

Szánja meg Excellentiád s a magas kormány azt a szép, dicső kortes institucziót, ne vegye el a nemzet egy részétől a kellemes alkalmat, hogy politikai meggyőződését egyik serpenyőbe — a másikba pedig bort és pecsenyét vehessen.

Abban a reményben, hogy alapos okaink nem találtak süket fülekre, kérésünket megújítva maradunk

a magyarországi kortesek választmánya nevében:

KANYARÓ VENDEL s. k.
politikai divatmester.

KAPCSY PÉTER s. k.
pol. széjjel gyűjtő s összeveszejtő.

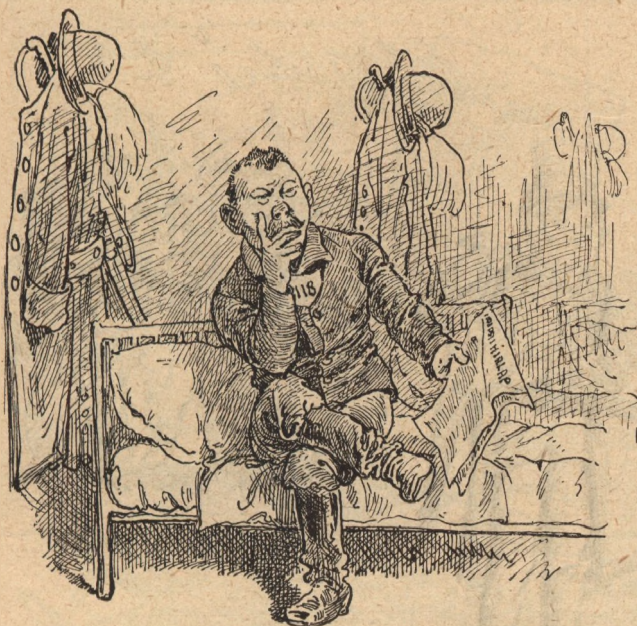
RUGDONY GAZSI s. k.
pol. meggyőződési alkusz.

MARATÓ GERGELY s. k.
pol. hasbeszélő.

FRÁZICS MENYUS s. k.
nép szólnok.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Nem vagyok mögölgödvel az világ sorjával.
Nem én!

Már ha mán az tekintetös biróság ű nassága se tudja, mi jaz rönd: akkó hogy löhessék kívánnyi attul a szeginy tanulatlan czibiltül, hogy ű tudgya.

Mer hogy az tekintetös Verhoványi familia ű nasságának meg vagyon engedvel az sikkasztás, azt még értem; mivelhogy az oan pízöknek, akiknek nincsen gazdájuk, hanem csak a mindenki pízei, az a tulajdonáságuk, hogy elsikkasztódnak, — de hogy az tekintetös Verhoványi familijának az is szabad, hogy éjek évadgyán erőszakoskodgyon az m. k. rendörsíggel, oszt tisztelettel pofon is vergye az m. k. rendörsíget, erre jén ammondó vagyok, hogy emmán nem is disznóság, hanem röndetlenség.

Mer ha jaz törvény csak arra való, hogy bennünköt szegény m. k. rendörsíget régulazzon, akkó fújják föl az törvényüköt! Maj memmutatom én köuyv nekü, mi jaz a rönd, akinek muszaj lönnyi! De még ennél is rosszabbul esett az Kerepesi-uti dolog. Iszen a tekintetös törvényszék nem is azokat az csirkefogókat vallatta, akiket nyakon csiptem, hogy az izralita botos urak ellen röndetlenködtek, — hanem vallatta a m. k. rendörsíget. Hogy mikó gyüttem? Mé gyüttem kísün? Mikó hittam katonaságot? Mé nem csiptem űket fülön? Igy mönt ez végges-végig két óráig.

A letokossabb embör a mi fő kommandáncsunk, az nasságos Thaisz ur ű melltsósága. Jó odamondott az fortunabéli tekintetös Hájl ügyvész ur ű nasságának. De én még különbössen nyomtam vóna elejébe a szót. Mer aszongya az szent törvény: »mindön csoportállást vagy gyülemlist akar mien szándikbul törtéődjön, előre bé kö jelöntenyi«. Mámost ha jelöre bé nem vót jelentvel:

csak be köllött várnyi, hogy mi lösz? Vártunk hát, ammég az fürge izralita urak bejelöntették, hogy van gyülemlés, van kár is. Akkó josztán ki jaz placzra! Odvoltam én is, láttam is mindönt, be jis fogtam — a számot, hogy ne gorombáskodgyak véle, de antul jobban föl-szabadítottam az kezemet, meg ne rozsdásodgyon.

Rönd ez? Azé gyüttem kísün, mondok, mer meg akartam mutatni annak a hitvány czibilnek, hogy nekülem nem ér egy pipa dohányt. Bujtogatót nem láttam, de ha láttam vóna se bántottam vóna, mer az urakat ugyis elereszti a tekintetös törvényszék, csak én nekem lett vóna bajom vélek. És hogyha ezután fogok egyet, akkó is eleresztem, ha tud velem értelmössen beszéni, oszt bezárok eppár csirkefogót. Ez a letjobb kuncsaftom — no meg az a vén vak salabakter.

Aszondom, hogy igazán jól teszi a melltsóságos Jókai országos főköttö ur ű kigyelme, hogy kijadgya aztat a nagy könyveket, a kibe előfordul majd az Rózsa Sándor, a Sobri Jóska meg az Pintye Gligor. Ha még beleveszi az Spánga Pali iframot, meg az Savanyó Jóskát, gyöngyen lehet maj használni a könyvét »Magyar gonosztévö Albung«-nak, a mellik idátig még nincsen, de amellik köll hogy lögyék.

Jókor is kerfisz elejibém öreg! Begyüsz most, aki rézangyalod van, akármien szépen kunyerász! Mér nem Verhoványi a neved, akkó szabad vóna mindön! De igy csak mars bé az dutyiban, mérmer röndnek muszaj lönnyi!

Tönödések

Seiffensteiner Solomontól.

— Nem is sadálkozom azon rajta magamat, hojd a kormány okorja meghoszabítást a parlamenti cziklostól. Mostandí arszágjölésben okkora a szellemi deficzit, hojd moszaj kérni prolongácziön.

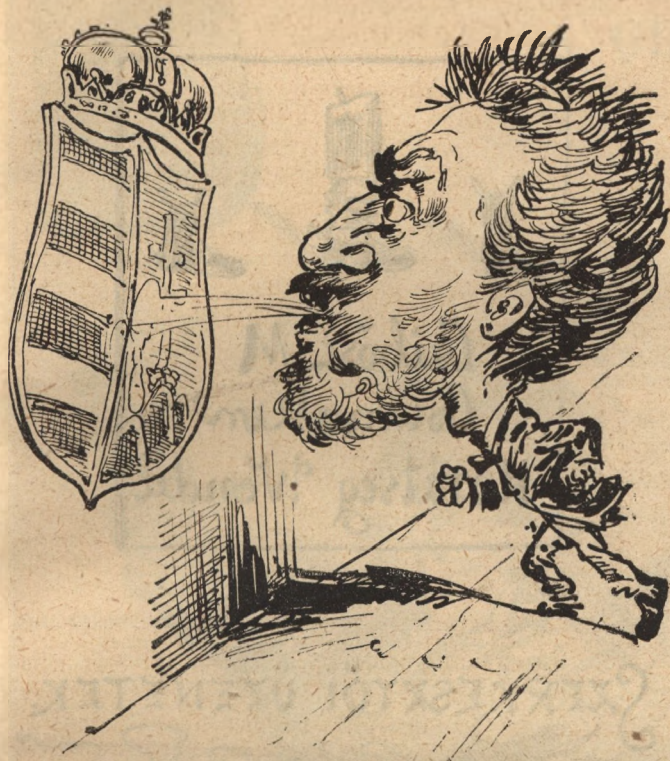
— Miotánd most mindenött dezinficzirozzák o kolera végett, lehetne egy föst alatt ed másik betegséget is dezinficzirozni: oz onteszimitizmost.

— Mandják, hojd hoszonegyen vannak az onteszimito képviselik. No erre sem lehet rá azt mandani, hojd ez »nóbel hoszonegy!«

— Mandják, hojd a herr fűn Bismarck van edj borát az onteszimitizmostól. Az lehet — mer ű van egyszersmind nagy ellenség az alkotmányul!

— A miótátul óta megtodtam aztat, hojd a Csovár oreság volt azelőtt Holzlöffel, kezdem érteni aztat, hojd mér tud ő olyan jó lenni az onteszimit macskos lében konál!

Mi a fantázia?

Ha goszpodine Stárcsevics*) leköpi a magyar czimert s azt képzeli magáról, hogy ő tűzokádó hegy — ezt nevezik fantáziának.

*) Azt mondják, ilyen.

A szerk.

Füredi táviratok a mult hétről.

Tátrafűred jun. 21.

Fütünk — de nem fülünk. Melegedni csak a jégpályán tudunk. Vig koresolyázás. Utolsó báli divat: déczbunda és fehér nyakravaló. Minden mokus megnáthásodott.

*

Koritnicza jun. 22.

Hegyeink közt szibériai medvék mutatkoznak. A vasárnapi bálon a hölgyek prémes legyezőket használtak.

*

Parád jun. 22.

Esik. Eddig csak négy vendég fult a vízbe nyílt mezőn. Prém ur bundás lantjával melegít ránk.

*

Marienbad jun. 23.

Tegnap délben egy olasz vendég elég vigyázatlan volt orrát az ablakon kidugni; — menten lefagyott.

*

Kaltenleutgeben jun. 24.

A hideg vízgyógy-intézetet az idénre átalakították forró vízgyógy-intézeté. Így is vaczogunk!

*

Mária-Czell jun. 24.

A szücsök proceszsiója szerencsésen ide érkezett. Három misét hallgattak végig egymásután az idei nyár iránt való hála fejében.

Szegedi kortes nóta. *)

— Másolat az eredetiből. —

Szárazságban szomorú a hörcsög,
Pártvezéred penicizilus Bőrcsük.

Sutban pihen a pörölj	Verhovay hő kortese
Elhamvadt a kohó	Jaj de nagyon éhes
Korteknek csapott fel	Szükséges volt táborához
Lakatos a Bitó	Csuri Ferencz hentes

Száradj csiriz száradj	Verhovay pártvezére
Pihenj lábszj díkics	Borjuhusra vágyott
Verhovay zászlóját	Melyet táborába-lépett
Hordja most Filipsics	Zalka János vágott

Verhovaj zászlójának	Verhovay busan ballag
Jut már sok bérence	Elszakadt a frakja
Mérnök csapat táborában	Ne busuljon megvarratja
Városi Ferenczke	Perzsa a szabója

Rendelt ű már italokat
Alföld-szállodánál
Az elvet hüen követő
Zombori Andrásnál

*) Még jóval a választás előtt kelt — s mily csodálatosan rá trafált! Épen ebből az itt megörökített nyolcz darab hazafiból állt a Verhovay új bandériuma.

*

— Egy szabász tanár érzelmes bucsuja. —

(„Szabolcs“ jun. 1.)

Pályám elszólitott e kedves helységből melyből hetek során átélt öröm és bánat, szeretet és gyűlölet s érdemem felül éreztetett méltánylat és becsülés emlékeiből oly drágává és becsessé szőtt koszorut, életlen legkedvesebb emlék tárgyául veszem el, — s e levélkével itt bezárom tanítási ciklusomat. Midőn hat-hét előtt tanításomat meginditanom sikerült, tettem ezt azon gondolattal, hogy egy megyei főváros s vidéke szép hölgy koszorúnak ily nő-ruhaszabázat oktatásra szüksége van, s egy nő-ruhaszabázi mürajztan-iskola, mely a feladatnak megfelel a művelődés erős emeltyüje lehet. — Nem találva azon remélt anyagi támogatást mely által fenn állhatott volna tovább, s én sem tehettem annyit a mennyit akartam, de jól esik látnom, hogy a berajzolt lapok, eszményábrák közül többen mentek át a való életbe mert utánok szabva az intézetben több ruha készült el, rajzoltunk sok hasznos mintákat, melyek másként feledésbe mentek volna, s azon nevelő-

intézetben mely eddig nő-ruhaszabással nem foglalkozott ily munkavágyat ébreszteni sikerült. Ezért özv. Latinákné ő nagysága mint az intézeti igazgatónő koszorutérdemel.

Szives köszönetemet mondom művészetem pártolónak, kik fáradozásait iskolám érdekében gyümölcsözővé tenni sziveskedtek.

Béke-jobbót nyujtok azoknak, kiktől elvek választottak el. Távól attól, hogy magamnak hat heti itt működéséből legkisebb érdemet tulajdonitanék csak annyit kérek, hogy ismerjék el azt szép hölgyeim miként lelkem hevével karoltam fel mind azt ami szép és jó, s ha használni nem tudtam legalább használni akartam.

Baráti jobbat nyujtom azoknak is, kik félreértettek, tán egy volt mindnyájunk célja, csak célhoz vezető utaink váltak el.

Mert midőn távozásom alkalmával annyi szivesség és jóság jeleivel találkozom, a nemes lelkek eme nyilatkozata elfed előlem mindent, most így ajkaimon csak köszönet és hálaérzelemnek van hangja, s csak azon szívből jött kérés szóll nagysádtokhoz, tartsanak meg szeretetökben úgy, mint eddig, s mint a minő szeretettel én fogok visszaemlékezni.

Egy más kérésem is van még! Most midőn minden a kor és idővel haladni akaró hölgykoszoru lelkes értelmisége ne engedje e nőruhaszabászatot feledésbe hozni örökre, mert ez a mi szellemi s anyagi nemzeti emelkedésünk leghatalmasabb előmozdítója. Az ily művészetre áldozunk, s ez áldozat a nemzet jövőjének s boldogságának anyaga lesz. Minden népfaj halad, elmaradunk nem szabad.

Adjon isten szebb jövőt e hazának s houleányi és magán emlékektől felszentelt városnak.

Kelt Nyiregyháza május. 1.

Gusztáryi Sándor.
női ruha-szabász tanító.

(Meg kell vallani, hogy egy leköszönő miniszter nem szólhat nagyobb szerénységgel s nemesebb önérzettel. *A szerk.*)

*

Tisztült szerkesztő ur!

Az »Borsszem Jankó« mult vasárnapi számában az kiliti tanácsunk az tó partjára kiakasztott rendölete tétetődött közzé, melly azonban azonközben az tó partjáról az által az kiről az irás szól az tóban bévettetődven, az tanács az alábbi újabb rendöletét függesztette föl az tó partjára.

Reményem hogy ezt is közölni fogja.

Kelt kilitin 1884 Áprillis 2. án

Kiliti tanács.

Rendölet

Az, ki azt, a ki az ezen tó partjára kifüggesztett második tilalom táblát is (mellyszerint az a ki azt, a ki az ezen tó partján kifüggesztett első tilalom táblát — melly szerint az ezen tó partyan találtató tárgyak közül semmit a vízbe dobni nem szabad — a vízbe dobta, földgya : 5 ft. jutalmat kap) ismét a vízbe dobja, földadja : 10 ft jutalmat kap.

*

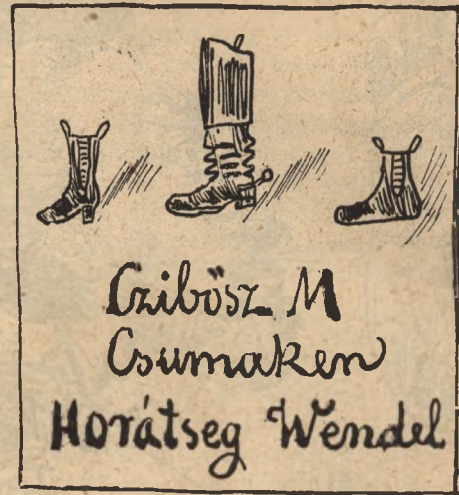
— Egy debreczeni cégfelirata. —

Itt fagyú gertya, milyi Gertya, Kapa Nyelek és Kasza nyelek és egyebmás fű szerek kaphatók.

*

— A szív-utcából. —

(Természet nyomán.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Jelm. Most két hete ékesen kirajzolva láthatta volna az ön orfeumi képeszmójét a »B. J.«-ban. — *T. J. (Brlu.)* Pompás ter-

mék. — *S. T.* Ha olyan elmés volna, mint amilyen igaz, szivesen közölnék. — *R. E.* Sikerültek. De máskor mégis korábban kérjük. — *Vultur.* Hordja a kánya, megpróbálkozunk vele. — *Intimus.* Sunt semper laeti studiosi! — *Srly.* Nagyon bevált. Csak a végét nem valljuk, mint egyik képecskénk bizonyítja is. Ha pedig gunyos volt, nem szokik szembe a megelőző után. A mi pótlékunk lehet cikória, de megadja a szint. Folytassa mentől vigabban, ha néha »búgva« is. A B.-re vonatkozó tárgyaltan lett, mert apokryphsága azóta kiderült; de meg, egy kis gyöngénk is van az iránt a B. iránt. — *R. I.* Kiténő! Benne is foglaltatik a »Fl. Blätter« egy régi folyamában, takaros képecskének a diszével. — *D. F.* Magán tréfának sikerült, de a nagy közönség elé nem tartozik a boldog pár lakzójának megörökítése. — *P. B.* A belváros költője halomra gyűjti fején a borostyánt. A Philippibe adott rimes rendezvous kétségtelen sok amateur fog oda vonzani. — *s.—ö.* Csak nem lehetett kikerülni. De hiszen, holtra fog az még meghalni. — *K. K.* Kalendáriumunk körmös közlendői közé kevertük. Köszönet. — *F. M.* Az egyiket a naptárba szánjuk. A másik igaz, de nem tréfás. — *G. S.* Az aforizmak közül néhányat a naptárba juttatunk. — *M. E.* Törekedünk rajta. Az egyiket a naptárunk részére tettük félre. — *H. E.* Kényszeredett elméségek. — *Tplyi k. tag.* Elég tisztességes irás az egy közkatonatól. Fölveheti egész nagy Franciaországot, amíg talál egy paraszt fiut, aki úgy tudjon írni a maga anyanyelvén, mint magyar a magáén. — *Békésbe.* Ott helyben megtehetette a hatást. Egyebet ne is várjon e közleménytől, s többet ennél a számára ne is kérjen. — *Egy olvasó.* Münchenből csodabogarakat a »Sz—lcs« cz. lapból?... nagy fényűzés. — *N. Gy.* A többi közt elcsuszik. — *St. E.* Majd a nyár folytán megszólaltatjuk. — *Id. V. L.* Mig azokat a számokat kikeresik az embernek! De teszünk kísérletet.